

Kui mina Neemele jõudsin...

Koduloo-
tund
teemal
"Minu
koolitee".
Õpetaja
Tiina
Ojasson-
Võsa.

...oli Leie Põhikoolis esimese koolipäeva aktus juba peetud. See tulemine toimus ju väga äkki. Aga suurtel asjadel on ikka väikesed algused.

Kooli ajaleht "Leie Täht" tegi plehkupani-jaga kiiresti intervjuu, lõiguke sealt: "Miks nii äkitselt? Üllatuslikult jah, minu arvates kah. Aga... Tööpakkumine tuli mulle telefonitsi neli päeva enne kooli algust, õhtuks olin kohal ja nägin kõike seda, mida olin uduselt soovinud sellest ajast peale, kui abikaasa Andres Tallinnas tööle hakkas – muidugi haarasin kinni pakkumisest, mida mulle vast kord elus tehakse.

Asi ei käinud siiski uisapäisa, mõtlesin ja kaalusin, et ragises. Loen üles osa oma poolt-häälte nimekirjast: see on väike hubane kool, mitte mõni Tallinna hiigelasutus; ma saan korteri, kuhu mu Tallinnas töötav abikaasa tahab tulla; nii harjumatu ja seda põnevam meri, männimets ja asjalikud külaelu edendavad inimesed ümberringi – inimesed, kes pingutavad oma ilusat kodu ja selle ümbrust ikka kaunimaks ehitada ja suruvad minulgi – tulnukal – paari muheda sõna saatel kätt, kui külateel kokku saavad."

Nüüd, kus mu jälgi on nii männimetsa samb-las kui ka rannas veeriskividel, võin öelda, et mulle, kuivamaarotile, meeldib siin tõesti ning see pole enam esimene mulje vaid veendumus. On ju antud liitklassi tunde (väga uus ja huvitav

väljakutse pärast viit aastat staaži) ja üle elatud esimesed sügistormid. Usun, et olen kodunenud nii laste kui töökaaslastega. Mis viga nii toimekate ja sooja südamega inimeste hulgas uute oludega harjuda! Tegemist jagub mullegi hommikust õhtuni, kusjuures tegutsemislusti tuleb aina juurde, imelik küll. Kasvab see energia siin metsas, meres või inimestes, ei tea. Tean, et sellist pidevat positiivset laengut pole ma oma elus enne kohanud.

Ühesõnaga, ma tean, et mul on väga vedanud. Püüan kõigest väest seda kõike väärt olla!

õpetaja

TIINA OJASSON-VÕSA